

PRIMERA CARTA ALS CRISTIANS DE TESSALÒNICA
Ser cristià: expectativa de Crist

Introducció

Aquesta va ser la primera carta de Sant Pau, i el primer escrit cristià que ha arribat fins a nosaltres.

La comunitat de Tessalònica se n'adona que alguns dels seus membres van deixant aquest món, cosa que els inquieta perquè el Senyor no torna encara. Que està passant? Quan tornarà el Senyor per a culminar el seus plans?

En aquesta comunitat es viu una certa impaciència i desconcert. Pau aprofita l'ocasió per tranquil·litzar-los i fer-los veure que ja estan vivint

en comunitat de destí amb Jesús, i que estar amb el Senyor ja ara, preparant-se per la seva tornada, forma part dels plans de Déu.

Pau els pondera el fet mateix de la seva elecció i els manifesta que la seva esperança en Jesús ha de ser la causa de la seva alegria, i que la vida definitiva amb ell serà una realitat que han de començar a preparar ja aquí. Pau transformarà la seva inquietud en una esperança plena de sentit

L'elecció

Pau està convençut de que els seguidors de Jesús han estat escollits pel Senyor i estan cridats a viure en plenitud: és a dir, a viure d'acord amb la voluntat de Déu sabent que el Senyor, que els ha cridat, és radicalment fidel.

*Sabem germans estimats de Déu que ell us ha escollit (ITes 1,4)
Us exhortàvem, us encoratjàvem i us urgíem a viure d'una manera digna de Déu que us crida al seu Regne i a la seva glòria. (ITes 2,12)
Aquesta és la voluntat de Déu, que visqueu santament. Absteniu-vos de comportaments immorals... En efecte, Déu ens ha cridat a viure santament i no de manera impura. (ITes 4,3.7)*

Preguem: Pare, et demanem que sapiguem correspondre a la teva fidelitat fent de la nostra vida un testimoni del teu amor.

La salvació

La vida eterna al costat de nostre Senyor, l'hem de començar a viure ara, en aquesta vida, amb l'alegria i la paciència que ens dona el ser coneixedors de la Bona Nova.

Ens ha deixat però, algunes indicacions per fer-ho fàcil: Pau, instrueix i tranquil·litza els de Tessalònica amb missatges clars i senzills, però plens de molta esperança.

*Vosaltres mateixos sabeu prou bé que el dia del Senyor arribarà com un lladre en plena nit... Per això no hem de dormir, com fan els altres, sinó vetllar i viure sòbriament. (ITes 5,2.6)
Que cadascú sàpiga dominar el seu propi cos amb santedat i amb respecte. En efecte, Déu ens ha cridat a viure santament i no de manera impura. Per tant, el qui rebutja el nostre ensenyament no rebutja un home, sinó Déu mateix que us dona el seu Esperit Sant. (ITes 4,4.7-8)
No cal que us escrigui sobre l'amor fratern, ja que Déu mateix us ha ensenyat d'estimar-vos els uns als altres... Tingueu com un honor de viure en pau, ocupar-vos cadascú de la seva feina i treballar amb les pròpies mans, tal com us vam manar. (ITes 4,9.11)*

Preguem: Senyor, et demanem que ens ajudis a mantenir-nos fermes en la teva Paraula, que sapiguem viure amb alegria i treball aquesta vida, estimant els demes com nosaltres mateixos, amb respecte i paciència.

Paraula i Evangeli

Perquè la comunitat sigui possible; o perquè pugui néixer, existir i créixer, és necessari el servei o ministeri de la Paraula.

Evangelitzar és anunciar la Paraula: la bona notícia de Jesús, mort i ressuscitat

*Sabem, germans estimats de Déu, que ell us ha escollit, perquè us vam anunciar l'evangeli no tan sols amb paraules, sinó també amb obres poderoses i tota la plenitud de l'Esperit Sant. Però també vosaltres us heu fet imitadors meus i del Senyor, aollint la paraula enmig de moltes tribulacions, plens del goig de l'Esperit Sant.
Déu ens ha considerat aptes per a anunciar l'evangeli que ens ha confiat; per això prediquem no pas mirant de complaure els homes, sinó mirant de complaure Déu, que examina els nostres cors. (ITes 1,4.6; 2,4)*

Preguem: Senyor, et demanem que sapiguem escoltar-te i acollir la teva voluntat.

Evangelí i vida

Pau engendra la nova comunitat fent do de l'Evangelí juntament amb la pròpia vida. Pau esdevé un pare per a la comunitat.

L'evangelització és eficaç quan s'escolta i s'acull aquesta Paraula. Així neix la comunitat

El nostre afecte per vosaltres era tan gran, que estàvem decidits a donar-vos, no tan sols l'evangelí de Déu, sinó fins i tot les nostres pròpies vides. Tant us havíeu fet estimar!

Vosaltres sou testimonis, i Déu també ho és, que ens vam comportar amb vosaltres, els creients, de manera santa, justa i irreprovable. Ja sabeu que, igual com un pare tracta els seus fills, a cada un de vosaltres us exhortàvem, us encoratjàvem i us urgíem a viure d'una manera digna de Déu, que us crida al seu Regne i a la seva glòria. (ITes 2,8-12)

Preguem: Pare et demanem que la nostra manera de vida sigui portadora de Bona Nova; que per a nosaltres el viure sigui un donar-nos i un comunicar el goig de l'Evangelí.

Acollir la Paraula

A través de la mediació de la predicació apostòlica, la comunitat acull la Paraula de Déu en la paraula humana.

La Paraula així acollida és eficaç en la comunitat que esdevé evangelitzadora i capaç de donar testimoni fins donar la vida.

Per part nostra, donem contínuament gràcies a Déu, perquè quan va rebre la paraula de Déu que us anunciàvem, la va acollir no com a paraula humana, sinó com allò que és en realitat: paraula de Déu, que actua eficaçment en vosaltres, els qui creieu.

Fins i tot, germans, heu imitat les esglésies de Déu que són a Judea i viuen en Jesucrist, ja que també vosaltres heu sofert, de part dels vostres compatriotes, allò que elles van sofrir de part dels jueus, aquells mateixos que van matar Jesús, el Senyor, i els profetes, i ens han perseguit a nosaltres. (ITes 2,13-14)

Preguem: Pare, amb Pau et volem donar gràcies perquè al llarg de la vida, malgrat tot, hem anat acollint la teva Paraula. Ara et demanem que ens deixem transformar per aquesta Paraula i que això ens ompli de vida per a fer-ne un do.

Comunitat: viure en l'Esperit

Acollir la Paraula, vol dir acollir l'Esperit Sant, cosa que comporta una manera de viure en l'amor.

Pau els anima a avançar encara més i els fa veure com el seu estil de vida cridarà l'atenció positivament a aquells que encara no creuen.

Aquesta és la voluntat de Déu: que visqueu santament. ... Que ningú no perjudiqui els altres germans ni s'aprofiti d'ells en aquesta qüestió. El Senyor demanarà comptes de tot això, com ja us hem dit i repetit. En efecte, Déu ens ha cridat a viure santament i no de manera impura. Per tant, el qui rebutja el nostre ensenyament no rebutja un home, sinó Déu mateix, que us dóna el seu Esperit Sant.

No cal que us escrigui sobre l'amor fratern, ja que Déu mateix us ha ensenyat d'estimar-vos els uns als altres, i això és el que feu amb tots els germans d'arreu. Però us exhortem, germans, a avançar encara més: tingueu com un honor de viure en pau, ocupar-vos cadascú de la seva feina i treballar amb les pròpies mans, tal com us vam manar. Així el vostre comportament serà ben vist dels qui no creuen i no caldrà que depengueu de ningú. (ITes 4,3.6-12)

Preguem: Senyor, acompanya'ns i guia'ns de manera que et seguim pel camí de la vida amb pau, coratge i alegria. Que el nostre viure en l'Esperit sigui un reclam d'Evangelí per a molts.

La salvació

L'esperança en Jesús és la causa de la alegria i de la paciència en els sofriments. "El dia del Senyor", serà el dia de la manifestació d'aquesta salvació que serà la vida definitiva

Germans, volem que sapigueu què serà dels qui han mort, perquè no us entristiu com fan els altres, els qui no tenen esperança. Tal com creiem que Jesús morí i ressuscità, també creiem que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en Ell.

D'acord amb l'ensenyament del Senyor, us diem que nosaltres, si encara quedàvem amb vida quan Ell vindrà, no

amb ell. Però aquesta vida cal preparar-la ja ara.

La unió íntima de tots i cadascun dels membres de la comunitat amb Jesús, el Senyor mort i ressuscitat, és la font de tot consol, un consol que cal compartir.

passarem pas al davant dels qui hauran mort... el Senyor mateix baixarà del cel, i els qui han mort en Crist ressuscitaran primer.

Llavors els qui de nosaltres quedem amb vida serem enduts a l'encontre del Senyor... I així estarem amb Ell per sempre. Consoleu-vos, doncs, els uns als altres amb aquests ensenyaments. (ITes 4,13-18)

Preguem: Senyor, et demanem que visquem la vida amb responsabilitat de manera que la mort sigui la continuació d'aquesta trobada d'amor amb tu i en tu.

La lluita del cristià

La vida per al cristià és el fet de viure en la fe, que és l'adhesió incondicional a Jesús, a la seva persona, les seves inquietuds i il·lusions: en definitiva l'adhesió a la seva missió. Viure en la fe i en l'amor. Per això caldrà tenir molt de coratge i vetllar com a fills de la llum.

Pau parla de fe, d'amor, d'esperança, de consol, de desig de creixement, tot donant gràcies a Déu. El fet mateix de ser comunitat és el gran do del Senyor.

Sempre donem gràcies a Déu per tots vosaltres i us tenim presents en les nostres pregàries. Contínuament recordem davant de Déu, el nostre Pare, la vostra fe activa, el vostre amor incansable i la vostra esperança constant en nostre Senyor Jesucrist. (ITes 1,2-3)

Per tot això, germans, gràcies a la vostra fe hem rebut un gran consol enmig de les contrarietats i tribulacions: ara ens sentim reviuir veient que us manteniu fermes en el Senyor. Com podríem agrair a Déu tota l'alegria que de vosaltres hem rebut davant d'ell? (ITes 3,7-9)

Que el Senyor faci créixer fins a vessar l'amor que us teniu els uns als altres i a tothom, i que és semblant al que nosaltres us professem. (ITes 3.12)

Preguem: Senyor, us demanem de viure en pau entre tots, engrescar als que tenen por, ajudar als febles, fer el bé als germans i a tothom, viure sempre contents i donar gràcies en tota ocasió

CANTS

- La meva ànima us desitja de nit, oh Déu/ per Vos em deleixo dins del cor (Is 26,9a: T 152)
- El teu alè/ Esperit sant (T 155)
- El Senyor et restaura/ Déu no està pas lluny./ El Senyor ve a trobar-te,/ ve a trobar-te. (T 140)
- L'ajuda em vindrà del Senyor,/ del Senyor el nostre Déu/ que ha fet el cel i la terra,/ el cel i la terra. (T 124)
- Tota la vida cantaré/ la bondat que em té el Senyor (T 58)
- Que n'és de bo confiar en el Senyor/ i esperar en el Senyor. (T 35)
- Tot jo reposo en el meu Déu/ sols en Déu:/d'ell ve la salvació./ Sí sols en Déu/ tot jo reposo,/ reposo en pau. (T 32)